

nister, jeg antager, han var ligesaa klog den Gang som nu — tænk nu, om han i Tide havde sagt det til os. Hvor mange Millioner kunde vi ikke have sparet, hvis han blot havde talt i Tide! Min Bebrejdelse imod den højtærede Minister er ingenlunde, at han har brugt saa stærke Ord, som han har brugt, men at han ikke har talt i Tide, den Gang han stod i Opposition. Da havde der været al mulig Grund til at tale, og den højtærede Minister vilde have faaet lyttende Tilhængere ikke mindst i Højre.

Maa jeg gøre den Bemærkning om al den Sparetale, vi høre, og som jeg er ganske enig i, at jeg vil gerne se en eller anden begynde. Vi have hørt, at Landbruget vilde begynde, men nu høre vi, at det ikke vil, undtagen det ærede Medlem, der er Repræsentant for den gamle Agrarisme, det ærede Medlem fra Verninge (Lindø). Men man maa ikke gerne blive alt for hysterisk. De huske, at da afdøde Vilhelm Lassen blev Finansminister, blev han det i et Øjeblik, hvor Statens Indtægter vare voksende. Vi havde faaet de store Tillæg til Post- og Jernbanetakster, vi havde faaet de store Skattelove, vi havde faaet de store Statslaan. Endvidere var han Minister i den bedst mulige Tid, man kunde komme til Roret i, han var i den Retning en Lykkens Pamphilius, det var Opgangtider, nye Skatter og gode Tider. Finansminister Lassen blev følgelig, da han maaske ikke huskede tilbage, greben af den største og mest sygelige Optimisme, vi nogen Sinde have hørt her i Tinget. Jeg husker ham med sit skarpe Organ sige til os: Danmark er et lykkeligt Land, vi have Raad til alt muligt. Nu er Brandes bleven Finansminister. Haa staar i en parallel Situation, hvor vi staa i de værste Nedgangsaaer, vi kunne tænke, hvor vi ikke faa nye Skatter, men i Stedet faa nye Statsformaal, nye Udgifter til det faste Militærvæsen og en halv Snes Millioner Kroner til de nye Lønningsslove. Det er da ganske naturligt, at det er daarlige Aar, og han bliver greben af en Pessimisme, som efter min Mening er lige saa sygelig, som Finansminister Lassens Optimisme var det for 7—8 Aar siden. Jeg tror, at man heri som i andre Ting, naar man har med Statens Sager at gøre, skal se ud over en Aarrække og ikke lade sig blænde af et enkelt Aars Nød. Saa havde vi paa den ene Side undgaet at lade os rive med af Vilhelm Lassens Optimisme, og saa havde vi heller ikke nu behøvet at jamre os, som om vi vare paa selve Fallittens Rand, hvad vi slet ikke ere,

og saa vilde den højtærede Landbrugsmi- nister kunne have udtalt sig med den kø- lige Reservation og Overlegenhed, som man burde kunne forudsætte hos en af hans Majestæts Ministre.

Formanden: Folketingsmanden for Holbæk Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

K. Pedersen: Jeg føler Trang til, inden Forhandlingerne slutte, at bringe de Medlemmer, der have støttet mig i Tanken om, at vi burde gennemføre dette Forslag i Aar, en Tak, fordi jeg tror, at det er derom, det drejer sig i Øjeblikket. Alt det andet, der er talt om, har for saa vidt meget underordnet Betydning, thi det enes vi nok til syvende og sidst om. Men det, som det kommer an paa, hvis Loven skal blive til noget, er sikkert, om Landbruget nu vil indfri det Løfte, det gav under Fi- nanslovens første Behandling. (Afbrydelse). Jo, man fik det Indtryk af Forhandlin- gerne her i Salen, at nu vilde Landbruget gaa i Spidsen i saa Henseende, og jeg vil gerne lægge Tinget paa Sinde, at det vil være en stor Vinding for Landbruget, hvis det vil gøre det. Dersom det gør det, har det et Krav, som de andre Erhverv ikke kunne sidde overhørigt.

Det ærede Medlem fra Nyborg (N. Jensen) hentydede til Betænkningen, hvor 3 Medlemmer have taget Afstand fra den Opfattelse, jeg har gjort gældende, men jeg fik et andet Indtryk af denne Kom- mission, kort før Betænkningen blev afgiven, ved at tale med Medlemmer af den.

Jeg fik det Indtryk, at hele Kommissio- nen var enig. Naar jeg har gjort mig til Talsmand for, at man skulde gennem- føre dette Forslag allerede i denne Sam- ling, er det, fordi jeg tror, at Landbruget selv har Fordel deraf. Jeg har den Op- fattelse, at dersom Landbruget siger: Vi gøre intet for at spare paa vort Budget, før der fra anden Side stilles lignende Besparelser i Udsigt, ville de andre Er- hverv være vel tilfredse dermed. Saa gaar Tiden, og der sker ingenting. Jeg vil ikke sige, at de Bevillinger, som der her er Tale om at spare paa, ere unyttige, men Landets finansielle Stilling gør det nød- vendigt at spare. Jeg er heller ikke enig med det ærede Medlem fra Kellerup (Leth Espensen), der inddelte Folket i 4 be- skyttede Klasser. Jeg tror, at det er Landbruget, der taber, thi al den Støtte, der fra de andre Erhverv gives til Land- bruget, er ikke andet end noget, som vi